

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้การละเล่นกำลังจะจบสิ้นลงและลูกต้องกลับบ้าน เมื่อยุคเหล็กจบลง ยุคทองก็ซำ
รอยอีกครั้ง อธิบายความลับเหล่านี้แก่ทุกคน

คำถาม: อะไรคือสาเหตุหลักที่ทำให้ดวงวิญญาณเหนื่อยล้าในขณะที่เล่นบทบาทของพวกเขา ?

คำตอบ: พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย พวกเขาสร้างวัดมากมาย พวกเขาใช้เงินเป็นอย่างมาก ด้วย
การล้มลูกคลูกหลานไปทั่วดวงวิญญาณจึงกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน เพราะพวกเขาตาโม
ประธานพวกเขาจึงไม่มีความสุข เมื่อผู้คนมีความสุขด้วยเหตุผลใดก็ตาม พวกเขาจึงเหนื่อยล้า ขณะนี้พอ
มาแล้วเพื่อขจัดความเหนื่อยล้าทั้งหมดของลูกออกไป

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ชื่อของท่านคืออะไร ? คือชีวา เพราะเมื่อลูกๆ ทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูก
ควรจะจดจำสิ่งนี้อย่างดีมาก บทบาทของทุกคนในละครนี้กำลังจะจบสิ้นลงแล้วเวลานี้ เมื่อการละเล่นกำลังจะจบสิ้นลง นัก
แสดงทั้งหมดก็รู้ว่าบทบาทของพวกเขากำลังจะจบลงแล้วพวกเขาก็ต้องกลับบ้าน พ่อได้ให้ความเข้าใจแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน
ไม่มีใครมีความเข้าใจนี้ ขณะนี้พ่อทำให้ลูกๆ รู้คิด ลูกๆ ขณะนี้การละเล่นกำลังจะมาถึงจุดสิ้นสุด ขณะนี้ วงจรต้องเริ่มต้น
ตั้งแต่ตอนเริ่มแรกอีกครั้ง ยุคทองอยู่ในโลกใหม่ ขณะนี้ โลกเก่าเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เพียงลูกเท่านั้นที่ได้พบ
พ่อที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องอธิบายแก่คนใหม่ผู้ที่มาว่าเวลานี้การละเล่นกำลังจะจบลง หลังจากตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ยุค
ทองก็จะเริ่มซำรอยอีกครั้ง ดวงวิญญาณทั้งหมดที่นี้ต้องกลับบ้าน ขณะนี้การละเล่นกำลังจะจบลง ดังนั้น ผู้คนเชื่อว่าการ
ทำลายล้างอย่างสิ้นซากได้เกิดขึ้น ขณะนี้ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านั้นถูกทำลายอย่างไร ดินแดนของบาร์ตันนั้นไม่สูญสลาย พ่อมาที่นี้
ด้วยเช่นกัน ดินแดนอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย ความคิดเหล่านี้ไม่สามารถเข้าไปสู่สติปัญญาของใครอื่น พ่ออธิบายแก่ลูก
ๆ: ขณะนี้ละครกำลังจะจบลงแล้ว จากนั้นจะต้องซำรอย ก่อนหน้านั้นคำว่า “การละเล่น” ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก เรา
เคยพูดเพื่อที่จะพูดว่านี่คือละครโลกที่เราทุกคนคือนักแสดง ก่อนหน้านั้น เมื่อเราเคยพูดเช่นนี้ เราก็คงคิดว่าตนเองเป็น
ร่างกาย ขณะนี้พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ขณะนี้เราต้องกลับบ้าน นั่นคือบ้านที่แสน
หวาน เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนนั้น ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้นี้ เวลานั้นลูกอยู่ในการบรรจบกัน ลูกรู้ว่า
เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เมื่อโลกเก่าจบลง, ความเลื่อมใสศรัทธาก็มาถึงจุดจบด้วย ไม่มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าใครมาก่อน
หรือศาสนาตามลำดับกันไปอย่างไร พ่ออธิบายสิ่งใหม่เหล่านี้แก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ พ่อมาเพียง
ครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อที่จะอธิบาย พ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อต้องมีการก่อตั้งโลกใหม่และโลก
เก่าต้องถูกทำลาย พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องเก็บวงจรนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน การละเล่นกำลัง
จะจบสิ้นลงเวลานี้และเรากำลังจะกลับบ้าน เรากลับมาเหนื่อยล้าในขณะที่เล่นบทบาทของเรา เราได้ใช้เงินไปอย่างมาก
ในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา เราก็คงกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน ทั้งโลกกลับมาเก่า ลูกจะเรียกละครว่าเก่า
ใหม่? ไม่เลย ละครไม่มีวันเก่า ละครนั้นใหม่ในแต่ละวันและยังคงดำเนินต่อไป อย่างไรก็ตาม โลกกลับมาเก่าและนัก
แสดงก็กลับมาตาโมประธาน ไม่มีความสุขและเหนื่อยล้า ลูกจะไม่มีวันเหนื่อยล้าในยุคทอง ไม่มีเรื่องของการเหนื่อยล้า
หรือทุกข์ระทมเกี่ยวกับสิ่งใดที่นั่น ที่นี้ลูกต้องได้เห็นความทุกข์ระทมต่าง ๆ หลากหลายประเภท ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะ
ถูกทำลาย เลิกจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรใดๆ ของลูก ฯลฯ แล้วจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ด้วยการทำเช่นนี้ที่บาปของลูกจะถูก
ทำลาย ไม่มีวิธีอื่นใดที่บาปจะถูกทำลาย คำว่า “มานมานะบาฟ” ก็ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมาย
นั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก ลูกเคยเป็นทายาทของโลก นั่นคือ ลูกเคยเป็นนาย ขณะนี้ลูกกำลังจะกลายเป็น
ทายาทเหล่านั้นของโลก ดังนั้น ลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมาก ขณะนี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากเปลือกหอยให้กลายเป็น
เพชร ลูกมาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกรู้ว่าเมื่อองศาของลูกลดลง ดอกไม้ในสวนก็เริ่มที่จะเหี่ยวเฉา
ขณะนี้ลูกกำลังจะกลายเป็นสวนดอกไม้ ยุคทองคือสวนที่มีความสวยงามอย่างมาก และแล้วองศาที่ค่อยๆ เริ่มลดลงทีละ
น้อย หลังจากลดลงไปสององศาดอกไม้ในสวนก็เหี่ยวเฉา ขณะนี้คือป่าของหนาม เวลานั้นลูกรู้สิ่งนี้ ไม่มีใครในโลกรู้อะไร
เลย ความรู้ที่นี้ที่ลูกกำลังได้รับขณะนี้คือความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง ผู้เป็นพ่อมาทำสิ่งนี้ พ่อคือผู้
สร้างโลก พวกเขาจดจำพ่อและเรียกหาท่าน: ได้โปรดมาและสร้างสวรรค์! สร้างดินแดนแห่งความสุข! ดังนั้นดินแดนแห่ง
ความทุกข์จะถูกทำลายอย่างแน่นอน บาบาเฝ้าแต่อธิบายทุกวัน ชิมซับสิ่งเหล่านี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใด
อธิบายสิ่งหลัก: พ่อของเรา ผู้ที่เราจะต้องประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่านคือใคร ผู้คนในหนทางความเลื่อมใส

ศรัทธาจดจำพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกเขาสวดภาวนา: โปรดจัดความทุกข์ของเราและประทานความสุขให้แก่เราเถิด! ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะเก็บสำนึกนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน นักเรียนที่โรงเรียนจะเก็บความรู้ ไม่ใช่เก็บเรื่องราวของการครองเรือนไว้ในสติปัญญาของเขา ไม่มีเรื่องราวทางธุรกิจใดๆ ในชีวิตนักเรียน การศึกษาเล่าเรียนของเขาเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ที่นี้ ในขณะที่กำลังสร้างการกระทำและอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก พ่อได้บอกลูกว่า: ศึกษาเล่าเรียนสิ่งนี้! ท่านไม่ได้พูดว่าลูกต้องทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกเหมือนชนยาสซี นี่คือการชโยคะ; หนทางของการครองเรือน ลูกสามารถที่จะบอกชนยาสซีด้วยเช่นกันว่าของเขาคือหริโยคะ พวกเขาละทิ้งบ้านของพวกเขา ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ โลกนี้สกปรกมาก สิ่งที่อยู่ในโลกนี้และคนที่ยากจนนั้นมีชีวิตอยู่อย่างไร มีการวางแผนเมื่อเห็นสิ่งนั้น ผู้เยี่ยมชมทั้งหมดที่มาจากต่างประเทศจะได้รับการแสดงให้เห็นสถานที่ ที่ดีมาก พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นว่าคนจนต้องอยู่ในสถานที่ที่สกปรกเหล่านั้นอย่างไร นี่คือการ อยากรู้ก็ตาม มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสถานที่ ที่คนรวยอาศัยอยู่และสถานที่ที่คนจนอาศัยอยู่ ทั้งหมดนี้เป็นบัญชีกรรมของพวกเรา ไม่สามารถมีความสกปรกเช่นนั้นในยุคทอง มีความแตกต่างที่นั่นเช่นกัน บางคนจะสร้างพระราชวังทองคำ บางคนจะสร้างจากเงินและบางคนก็สร้างจากก้อนอิฐ ที่นี้มีแผ่นดินมากมาย; แม้แต่ยุโรปก็ใหญ่มาก ที่นั่นจะมีเพียงพวกเราเท่านั้น เพียงแค่เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกให้มาก แล้วสภาพของลูกก็จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก ลูกๆ นักเรียนเก็บการศึกษาเท่านั้นไว้ในสติปัญญาของลูก: พ่อและมรดก มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่ามีความเหลืออยู่น้อยมาก ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงหลายแสนปี ที่นี้ เป็นเรื่องของ 5000 ปี ลูก ๆ สามารถเข้าใจว่าขณะนี้กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรของลูกและที่เหลือของโลกจะถูกทำลาย นี่คือการศึกษา ถ้าสติปัญญาของลูกจดจำว่า ลูกคือนักเรียนและพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกก็จะมีความสุขอย่างมากเช่นกัน ! เหตุใดลูกถึงลืมสิ่งนี้ ? มายานี้มีพลังมาก เธอทำให้ลูกแม้กระทั่งลืมสิ่งนี้ ลูกทั้งหมดคือนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนนี้ ลูกทั้งหมดรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ในโรงเรียนอื่นมีการสอนความรู้มากมายหลายประเภทแก่ลูกและมีครูมากมาย ในขณะที่นี้ มีครูผู้เดียวเท่านั้นและการศึกษาเดียวเท่านั้น อยากรู้ก็ตาม ครูผู้ช่วยมีความจำเป็นอย่างแน่นอน มีโรงเรียนเดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดคือสาขา เพียงพ่อผู้เดียวคือครู พ่อมาที่นี้และให้ความสุขแก่ทุกคน ลูกรู้ว่าลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร ดังนั้น ลูกควรมีความสุขที่ชีพบบากำลังสอนเราและท่านกำลังสร้างสิ่งสร้างของสวรรค์ เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกควรมีความสุขอย่างมากอยู่ภายในตัวลูก! นักเรียนข้างนอกต้องเตรียมอาหารและเครื่องดื่มของเขาเพื่อต้อนรับและทำงานบ้านทั้งหมดด้วยเช่นกัน ใช่ว่าบางคนก็อยู่ในหอพักเพื่อที่พวกเขาจะสามารถให้ความใส่ใจต่อการศึกษาของพวกเขาได้มากขึ้น ลูกสาวบางคนอยู่ข้างนอกเพื่อทำงานรับใช้ ผู้คนหลายประเภทไปที่นั่น ที่นี้ลูกนั่งอย่างปลอดภัยมาก ไม่มีใครสามารถบังคับในวิธีการของเขาได้ ลูกไม่ได้มีมิตรกับคนอื่นที่นี้ ห้ามลูกพูดกับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ห้ามลูกมองดูใบหน้าของใคร อยากรู้ก็ตาม ผู้ที่อยู่ข้างนอกก็สามารถที่จะไปได้เร็วกว่า เป็นความมหัศจรรย์มากที่ผู้ที่อยู่ภายนอกสอน ผู้อื่นมากมายและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองและนำพวกเขามาที่นี้ บาบากล่าวว่าพวกเขานั้นมีชาวอะไร ลูกได้นำคนใช้ประเภทไหนมา ? บางคนก็เป็นคนใช้ที่ป่วยมากที่ต้องมีการเก็บพวกเขาไว้ในบัตติเป็นเวลาเจ็ดวัน ลูกต้องไม่นำบุตรใดมาที่นี้ นี่คือนักเรียนที่เป็นเหมือนหมู่บ้านของลูกๆ บราห์มิน พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ท่านทำให้ลูกเป็นนายของโลก สุทรใดก็ตามที่ลูกนำมาที่นี้จะทำลายบรรยากาศ กิจกรรมและพฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์มาก เมื่อลูกก้าวหน้าไปลูกจะมีนิมิตมากมายว่าจะเกิดอะไรขึ้นที่นั่น แม้แต่สัตว์ก็ดีมาก ทุกสิ่งจะดีมาก ไม่มีสิ่งใดของยุคทองอยู่ที่นี้และไม่มีสิ่งใดของที่นี่สามารถอยู่ที่นั่น มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังสอบผ่านเพื่อจะไปสวรรค์ มากเท่าที่ลูกศึกษาเล่าเรียน ลูกจะต้องกลายเป็นครูและแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นมากเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือครู ลูกต้องสอนทุกคน ก่อนอื่นใด ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาและบอกพวกเขาถึงมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อ พ่อพูดก็ตะ กฤษณะฟังพ่อพูดก็ตะและได้มาซึ่งสถานภาพนั้น มีประชาธิปไตยบราห์มา ดังนั้นต้องมีบราห์มินที่นี้เช่นกัน บราห์มาก็เฝ้าแต่ศึกษาจากชีพบบาเช่นกัน ขณะนี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งวิษณุ นั่นคือบ้านทางจิตของลูก มีทางโลก เหนือโลก และก็ทางจิต สิ่งเหล่านี้ใหม่ใช่ไหม? ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่เคยจดจำบราห์มา ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้วิธีการที่จะพูดว่า “บราห์มาบาบา” พวกเขาจดจำชีพบบาและสวดภาวนา: ได้โปรดปลดปล่อยเราออกจากความทุกข์เถิด ท่านคือพ่อเหนือโลก และผู้นี้คือพ่อทางจิต ลูกเห็นผู้นี้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและที่นี้ด้วยเช่นกัน พ่อทางโลกสามารถมองเห็นที่นี้ได้ในโลกนี้เท่านั้น ในขณะที่พ่อเหนือโลกมองเห็นได้ในโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่งเท่านั้น แล้วพ่อนี้เป็นพ่อทางจิตที่แสนมหัศจรรย์ ผู้คนสับสนในความเพียรพยายามที่จะเข้าใจเกี่ยวกับพ่อทางจิตนี้ ชีพบบาเรียกว่าผู้ปราศจากตัวตน ลูกพูดว่าท่านคือจุดแห่งแสง ผู้คนพูดว่าท่านคือแสงที่คงอยู่ตลอดไปหรือเป็นธาตุบราห์ม พวกเขาความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย ในขณะที่ลูกมีทิศทางเดียวเท่านั้น พ่อเริ่มที่จะให้ทิศทางผ่านผู้นี้ และแล้วก็มีการขยายตัวอย่างมาก ดังนั้นควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบบากำลังสอนลูก ท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ในอาณาจักรของราวัน ลูกต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์และตาโมประธานอย่างแน่นอน ชื่อที่แท้จริงคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เพราะทุกคนไม่มีความสุข พวกเขาจึงจดจำ

พ่อและสวดภาวนา: บาบาชัดความทุกข์ของเราและประทานความสุขแก่เรา มีพ่อเดียวของลูกทั้งหมด ท่านจะให้ความสุขเท่านั้นแก่ทุกคนใช่ไหม ? ในโลกใหม่ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุขสำหรับลูก คนอื่นอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เมื่อเวลาใกล้เข้ามา ลูกจะสามารถเห็นว่าโลกของวันนี้เป็นอย่างไรและโลกของวันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร ลูกจะได้เห็นทุกสิ่ง ลูกจะได้เห็นอาณาจักรของสวรรค์ที่กำลังใกล้เข้ามา ดังนั้นสิ่งหลักที่ได้มีการอธิบายแก่ลูก ๆ คือ: ให้สติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกกำลังนั่งในโรงเรียน ชีพบาบาและกำลังสอนเราในขณะที่กำลังขับขี่พาหนะนี้ ผู้นี้คือพาหนะที่โชคดี แน่หนอนว่าพ่อจะมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ไม่มีใครรู้ว่าชื่อ “พาหนะที่โชคดี” นั้นหมายถึงอะไร เมื่อลูกๆ นั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ สติปัญญาของลูกควรจะจดจำว่าบาบาได้มาแล้ว ท่านกำลังบอกความลับของวงจรโลกแก่เรา ขณะนี้การละเล่นกำลังจะจบลงและเราต้องกลับบ้าน การเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญานั้นง่ายดายมาก อย่างไรก็ตาม ลูกบางคนก็ไม่สามารถจดจำแม้กระทั่งสิ่งนี้ได้ ขณะนี้วงจรกำลังจะจบสิ้นลง เวลานี้เราต้องกลับบ้านแล้วเราก็จะไปสู่โลกใหม่และเล่นบทบาทของเรา และหลังจากเรา, ผู้ที่นั่นผู้นี้ก็จะมีมา ลูกรู้ว่าทั้งวงจรหมุนไปอย่างไรและประชากรโลกเติบโตอย่างไร โลกเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าและเก่าเป็นใหม่ ลูกเห็นการเตรียมการเพื่อการทำลายล้างด้วยเช่นกัน จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วย ระเบิดมากมายที่ได้มีการทำขึ้นจะมีการใช้อย่างแน่นอน ความเสียหายมากมายจะเกิดขึ้น จากระเบิดที่ไม่มีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ในการต่อสู้รบรา กองกำลังทหารจะได้รับการปล่อยตัวจากกองทัพและจะมีการทิ้งระเบิดอยู่เรื่อยๆ ดังนั้น ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดที่ออกจากงานของพวกเขาจะอดตาย ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้น แล้วทหารจะทำอะไร? จะมีแผ่นดินไหว จะมีการทิ้งระเบิดอยู่เรื่อยๆ ผู้คนจะเผ่าแต่ฆ่ากันและกัน จะมีการนองเลือดโดยปราศจากสาเหตุ ดังนั้น เมื่อลูกมาและนั่งที่นี้ลูกควรจะต้องคิดถึงประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด เผาแต่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ถามหัวใจตนเอง: ฉันกำลังจดจำอะไร? ถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ สติปัญญาของลูกต้องเร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน บาปของลูกจะไม่ถูกทำลายด้วยสิ่งนั้น สถานภาพของลูกก็จะลดลงไปด้วยเช่นกัน อ้อชะ ถ้าลูกไม่สามารถจดจำพ่อ จงคิดถึงวงจร แล้วก็จะมีความสุขด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกไม่ทำตามศรัทธา, ถ้าลูกไม่ทำงานรับใช้, ลูกก็ไม่สามารถนั่งในหัวใจของบรรพาดาได้ ถ้าลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ ลูกจะเป็นเหตุของความทุกข์ระทมแก่ผู้คนมากมาย บางคนก็ทำให้คนอื่นมากมายเป็นเหมือนกับเขาและนำคนเหล่านั้นมาหาพ่อ ดังนั้นบาบาที่พอใจมากที่ได้เห็นพวกเขา อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บรรพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ เก็บรักษาการศึกษาเล่าเรียนนี้และพ่อผู้ที่กำลังสอนลูกไว้ในสติปัญญาของลูก ในขณะที่รับประทาน ดื่มและทำทุกการกระทำจงให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษานี้
2. เพื่อที่จะนั่งในหัวใจของบรรพาดา ทำตามศรัทธาและทำงานรับใช้ของการทำให้คนอื่นมากมายทัดเทียมกับตัวลูก ห้ามเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร

พร: ขอให้ลูกสามารถมีสมาธิและควบคุมจิตใจของลูกได้ด้วยการนิดยาของการปราศจากร่าง ทุกวันนี้ถ้ามีใครควบคุมไม่ได้ ถ้าเขาสร้างปัญหามากมาย กระโดดไปมาหรือเป็นบ้า เขาจะได้รับการนิดยาเพื่อทำให้เขาเงียบสงบลง ในทำนองเดียวกันหากพลังความคิดของลูกไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของลูก จงนิดยาให้กับตนเองของการปราศจากร่าง พลังแห่งความคิดของลูกจะไม่เสียไป ลูกจะสามารถมีสมาธิได้อย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ลูกมอบสายบังเหียนของสติปัญญาของลูกให้แก่พ่อแล้วนำมันกลับคืนไป จิตใจของลูกก็จะสร้างงานหนักโดยไม่จำเป็น เวลานี้จึงเป็นอิสระจากการทำงานหนักโดยไม่จำเป็น

คติพจน์: รักษารูปที่เป็นบรรพบุรุษของลูกไว้ในสำนักกูรูของลูก และมีความเมตตาต่อทุกดวงวิญญาณ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนักกูรูของรูปรวม

เช่นที่ดวงวิญญาณและร่างกายทำกรรมขณะที่อยู่ในรูปรวม เช่นเดียวกันทั้งคาร์มาและโยคะอยู่ในรูปรวม ขณะทำกรรม

อย่าลืมจดจำระลึกถึง และขณะที่จดจำระลึกถึงอย่าลืมทำกรรม เพราะสมญาของลูกคือคาร์มา โยคี ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่สร้างการกระทำ อยู่อย่างละวางและมีความรักอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาอยู่อย่างเบาสบาย พร้อมกันกับการเต็มไปด้วยความรู้ ยังต้องอยู่ในสภาพที่มีพลังด้วยเช่นกัน ให้ทั้งสองสภาพของการเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยพลังรวมกัน และงานของการก่อตั้งจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว